

Underbilag.Afskrift.

Indenrigsministeriet.
Styrelsen af Kolonierne i Grønland.

København, den 26. Januar 1924.

Da Handels- og Missionsstationen Angmagssalik i 1894 blev oprettet, blev der ved samme ansat en Handelsbestyrer, der lønnedes med et Honorar, som opførtes paa en af Handelens almindelige Lønkonti. Heri skete der ingen Forandring, da Handelsbestyreren fra 1. April 1904 udnævntes til Kolonibestyrer, men da Loven af 27. Maj 1908 adskilte Handelen og Administrationen i Grønland, blev Angmagssalik opført paa Finanslovene paa en Konto under Administrationen, og paa denne opførtes da Handelsbestyrerens Lønning, indtil Angmagssalik igen ved Omlægning af den grønlandske Styrelses Regnskabsvæsen — første Gang paa Finansloven for 1918—19 — paa ny opførtes sammen med den øvrige Handelsvirksomhed i Landet. Fra dette Tidspunkt opførtes Handelsbestyrerens Løn under Kontoen Lønninger m. v. til det i Handelen her og i Grønland fast ansatte Personale.

Den i 1894 ansatte Handelsbestyrer, der som bemærket i 1904 udnævntes til Kolonibestyrer, afgik fra Stillingen 1. August 1916, og fra samme Tid overdrog Ministeriet Stillingen til en af de i Vestgrønland ansatte Udstedsbestyrere, idet man igen gik tilbage til Benævnelsen Kolonibestyrer, og heri maa antageligt søges Grunden til, at Stillingen ved Gennemførelse af Tjenestemandsløven ikke normeredes som en Kolonibestyrerstilling.

Spørgsmaalet herom er rejst af den nuværende Handelsbestyrer, som siden 1898 har været i Styrelsens Tjeneste i forskellige Stillinger i Vestgrønland, og som nu blandt andet har ønsket Klarhed paa sine Pensionsforhold, med Hensyn til hvilke man skal henvise til, at Pensionen for den tidligere Bestyrer ordnedes ved en særlig Lov (af 1. September 1916 Nr. 271), og at man formentlig, hvis ikke anden Ordning indføres, maa gaa samme Vej, naar den nuværende Bestyrer afgaar.

Den hele noget uregelmæssige Stilling har imidlertid en anden Side, som er af Betydning for Varetagelsen af Arbejdet ved Kolonien, og som der kunde være Anledning til at overveje sammen med det rejste Spørgsmaal. Her skal saaledes nævnes det Tilfælde — som for Tiden ligger for —, at man har maattet imødekomme et Andragende fra Handelsbestyreren om Permission, idet man da ikke kan beordre nogen af de paa Vestgrønland ansatte Tjenestemænd over til midlertidig Tjeneste paa Østkysten, og paa samme Maade er man stillet, naar den nuværende Bestyrer en Gang gaar af. Man skal da søge et Emne udenfor Tjenestemandenes Kreds, men det er ikke altid — og f. Eks. ikke for Tiden — saaledes, at man har en Mand, der kan anvendes, idet Stillingen foruden et nøje Kendskab til Arbejdet i Grønland fordrer en ikke ringe Administrations-Evne og Kyndighed i Regnskabsvæsen, ligesom Bestyreren maa kunne skrive saadan for sig, at han for Styrelsen kan klarlægge de Forhold, som Tid efter anden gør sig gældende, naar Bestemmelser skal tages vedrørende Distriktet, der paa Grund af sin vanskelige Tilgængelighed meget sjældent vil blive Genstand for Tilsyn her hjemme fra. Da Forholdene derhos er af en særlig Natur ved Angmagssalik alene derigennem, at det kun er 30 Aar siden, at Befolkningen stod paa et fuldstændig primitivt Udviklingsstandpunkt, vil det forstaas, at Bestyreren der ogsaa